

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.352/2010/38. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2011. évi május 26., szeptember 6. és október 18. napján megtartott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján meghozta és 2011. október 25. napján kihirdette a következő

ítéletet:

A jelentős mennyiségre elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott és társa ellen indított büntető ügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2010. évi április hó 8. napján kihirdetett 6.B.525/2008/131. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint:

III.rendű vádlottat a társtettesként elkövetett kábítószer előállításához használt anyaggal visszaélés büntette és társtettesként elkövetett lőfegyverrel visszaélés büntette miatt emelt vád alól felmenti.

I.rendű vádlott vonatkozásában a kábítószer előállításához használt anyaggal visszaélés bünteténél a társtetességet mellőzi, a lőfegyverrel visszaélés büntettét lőfegyverrel és lőszerral visszaélés büntettének minősíti.

I.rendű vádlott fegyházbüntetését 7 (hét) év 6 (hat) hónapra, II.rendű vádlott fegyházbüntetését - melynél a halmazatra utalást mellőzi - 5 (öt) évre enyhíti.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összege helyesen 2 170 429 (kettőmillió-egyszázhetvenezer-négyszázhuszonkilenc) Ft, melyből I.rendű vádlott 1 856 809 (egymillió-nyolcszázötvenhatezer-nyolcszázkilenc) Ft, II.rendű vádlottat 282 610 (kettőszáznyolcvankettőezer-hatszáztizenkettő) Ft terheli.
Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

A vádlottak által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés tartamába.

A fellebbezési eljárásban felmerült 83 198 (nyolcvanháromezer-egyszázkilencvennyolc) Ft bűnügyi költség az állam terhén marad.

I.rendű vádlott lakcíme: ...

Az ítélet ellen az ügyész, II.rendű vádlott és a védője fellebbezést jelenthetnek be.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen I.rendű vádlott mind a büntetés nagysága, mind a fokozat megállapítása tekintetében, a védője részben felmentés, részben a büntetés enyhítése érdekében, III.rendű vádlott felmentésért, a védője úgyszintén felmentésért és a tényállás téves megállapítása miatt jelentettek be fellebbezést.

Az ügyész tudomásul vette az ítéletet, a fellebbviteli főügyészség az átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének - nyilvános ülésen történő - helybenhagyását indítványozta minden tekintetben helyes rendelkezéseinél és indokainál fogva.

A másodfokú eljárásban bizonyítás felvételére került sor, s annak lefolytatását követően I.rendű vádlott védője - arra is utalva, hogy ezzel sem vált teljes mértékben megalapozottá a tényállás - a lehallgatás anyagát a bizonyítékok köréből a Be. 78. §-ának (4) bekezdésében foglaltakra tekintettel kérte kirekeszteni, minthogy a kábítószerrel történő üzletelés provokáció eredménye volt. I.rendű vádlott egy rendőrrel akart üzletelni. A telefon híváslistájának adatai nem tartalmazzák teljeskörűen a beszélgetéseket, a telefonáló előfizetői adatainak beazonosítása nem történt meg, annak a rendőrnek a felderítése sem, akivel I.rendű vádlott beszélgetést folytatott. A hívó fél ugyanis szintén bűncselekményt követett el, ennek folytán törvénytelenül beszerezett bizonyítékról van szó. Álláspontja szerint az I. tényállásban írtak a tartással elkövetés megállapításához nyújtanak alapot.

A II. tényállást illetően azok az eszközök, vegyszerek, amelyek az ostorosi ingatlanon feltalálhatók voltak, nem minősülnek kábítószer prekürzornak, hiszen egy kémiai folyamat termékei, s ezt a szakértők sem cáfolták. Több éve ott heverték, amelyre vonatkozóan a video felvételen láttak beszédes bizonyítékok.

A III.-IV. tényállásban írtakra vonatkozóan előterjesztett vádlotti védekezés nem cáfolható, mely szerint azokhoz nincs semmi köze, a löfegyvert bárki elhelyezhette az a lefoglalást megelőzően, a Browning működésképtelen volt, sem ezen, sem a tollpisztolyokon vegyszeres ujj-nyomkutatást nem végeztek. A Flóbert pisztoly esetében pedig a vádlott téves felvilágosítást kapott, tévedésben volt. Ezzel összefüggésben nem hagyható figyelmen kívül az időközbeni jogszabály-változás sem.

A bérelt lakásban található és lefoglalt kokain mennyiség tekintetében a vádlott beismerő vallomást tett.

A felvett bizonyítás, az iratok tartalma és ténybeli következtetés útján helyesbített tényállás alapján I.rendű vádlott bűnössége egységesen jelentős mennyiségre tartással elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében állapítható meg, a II. tényállást érintően bizonyítékok hiányában, a löfegyverrel visszaélés esetén pedig részben bűncselekmény, részben bizonyítottság, részben tévedés jogcímén kérte a vádlott felmentését. A vádlott előrehaladott kora, egészségi állapota, az időmúlás, a részbeni ténybeli és egyben

teljeskörű beismerés a büntetés enyhítésére, s eggyel enyhébb végrehajtási fokozat meghatározására nyújtanak alapot.

III.rendű vádlott védőjének álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a helyszíni szemle során feltalált fegyverek, illetve prekurzorok tekintetében az indokolási kötelezettségének nem tett teljes mértékben eleget, s további tényekre is helytelenül következtetett. A vádlott vallomását és védekezését elfogadva - figyelemmel a vádlott személyiségjegyeire, az igazságügyi elmeorvosszakértői vélemény megállapításaira - elsődlegesen a felmentésre irányuló fellebbezést tartotta fenn. Másodlagosan, eltérő döntés esetén - amely egyébként ellenkezik a meggyőződésével - a büntetés enyhítését, s enyhébb, börtön végrehajtási fokozat megállapítását kérte.

I.rendű vádlott az elsőfokú eljárásban is már előterjesztett védekezését ismételte meg - szóban és írásban egyaránt, és más fórumoknak is címezve - a másodfokú eljárásban, s meggyőződése szerint nem követett el bűncselekményt. A jelentős mennyiségű kábítószer eredete Az állítólagos vevő nyomozó volt, e tekintetben maximum a tartással történő elkövetés lehetséges. Arra is hivatkozott, hogy nincs sértett, nincs áldozat. ...-on nem működött droglabor, nem is volt alkalmas a hely ilyen tevékenységre, hiszen nem volt és jelenleg sincs vízelvezetés. 2001-ben végzett kísérleteket. Társadalomra veszélyesség hiányában nem mondható ki a bűnössége.

III.rendű vádlott továbbra is arra hivatkozott, hogy nem bűntársa I.rendű vádlott nak, csupán segített neki.

A fellebbviteli főügyészség képviselője az elsőfokú ítélet mindkét vádlott tekintetében való helybenhagyására vonatkozó előzőekben már írt indítványát a másodfokú eljárásban lefolytatott bizonyítás eredményének ismeretében is változatlanul fenntartotta.

Az ítélet tábla a Be. 348. §-ának (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. A fellebbezések elintézésére elsőként a Be. 361. §-a által szabályozott nyilvános ülést tűzött ki. A vádlottak védői által ekkor előterjesztett bizonyítási indítványoknak részben helyt adott, mert az ...-i ingatlanban végzett helyszíni szemle jegyzőkönyvének tartalma nem volt egyértelmű, valamint az ahhoz kapcsolódó fényképfelvételekkel való beazonosíthatóság nem volt teljes mértékben lehetséges, ezért szükségessé vált a videofelvétel beszerzése és megtekintése.

Az egyéb irányú és az előbbieken túlmutató bizonyítékok beszerzésére vonatkozó indítványokat - a későbbiekben részletezendő indokokra figyelemmel - a másodfokú bíróság elutasította. Ez vonatkozott a Vodafone mobilszolgáltató megkeresésére a híváslista ismételt beszerzése érdekében, valamint a ... hívószámú előfizető megállapítására.

A bizonyítás felvételének következményeként - melyet a tényállás felderítésének teljeskörűsége indokolt - a Be. 363. §-ának (2) bekezdése b/ pontja alapján - figyelemmel a Be. 353. §-ának (1) és (2) bekezdésére is - tárgyalásra kellett áttérni.

A videofelvétel beszerzésén túl, a fennmaradó kétségek okából az eljárási cselekményt vezető ... rendőr százados, valamint a jelenlévő két bűnügyi technikus megidézése is szükségessé vált. Az utóbbiak közül az egyikük, ... rendőr alezredes tanúkénti kihallgatása történt meg .. - jelenleg már rendőr őrnagy - kihallgatása mellett. A helyszíni szemle lefolytatásával összefüggésben felmerült, s e két tanú vallomása által sem tisztázható lényeges kérdésekre adandó válaszok kialakítása céljából valamennyi részt vett személy kihallgatása indokoltta vált. A 2007. június 25. napján elvégzett helyszíni szemlén jelen volt ... rendőr alezredes, ... rendőr alezredes, valamint ... rendőr főhadnagy, akiket a másodfokú bíróság szintén tanúként kihallgatott, továbbá az alkalmazott hatósági tanút ugyancsak.

Az ...-on lévő ingatlanról a nyomozó hatóság részére elsőként az I. számú tanú szolgáltatott információt - a vádlottak előzetes letartóztatásának elrendelését követően -, aki arról, a tárolt dolgokról, valamint az ott folytatott tevékenységről I.rendű vádlott, mint zárvatárs elmondása alapján értesült.

Az I. számú tanú előbbi helyszínen foganatosított kihallgatása napján megtartott helyszíni szemle jegyzőkönyve azt tartalmazza, hogy „Az ingatlan zárt voltára való tekintettel a bizottság feltöri az azon található rácsot,”.

A fényképmelléletek az előbbiekkal ellentétben nem csupán egy ajtó nyitott állapotát rögzítik, amely körülmény több fényképen egyértelműen látható (2., 3., 4.,33., 34., 35.,48., 49.).

A kihallgatott tanúk a másodfokú tárgyaláson - amely a helyszíni szemlét követően több mint négy év elteltével volt - nem emlékeztek konkrétan arra, hogy hogyan történt a behatolás az ingatlan udvarába, valamint az egyes helyiségekbe az ajtókon át. A bizottság vezetőjeként eljáró ... azt határozottan állította - részleteket nem említve -, hogy az érkezésükkor az ajtók zárt állapotban voltak, egyik helyiségbe sem tudtak belépni, a belépés akadályát fizikai erővel távolították el. További konkrétumok visszaidézését sem a fényképfelvételek, sem a videofelvétel lejátszása és megtekintése nem tudta elősegíteni.

..., aki bűnügyi technikusként vett részt, a bíróság rendelkezésére bocsátotta a szemlén készült nagy alakú fényképeket is, az egyes feltalált anyagokról és fegyverről tudott általános információt adni, de a behatolás módjáról nem, hiszen a kollegájával történt megérkezésükkor már minden helyiség nyitott állapotban volt. E két tanú azokra a kérdésekre nemleges választ adott, hogy ujj-nyom, lábnyomkutatás és szagnyom rögzítés lett volna. Vallomásuk szerint az a körülmény sem képezte a szemle tárgyát, hogy a feltalált és lefoglalt tárgyak, anyagok mely időpontban kerülhettek a helyszínre, azokat milyen vastagságú porréteg fedte.

A hatósági tanú az ajtók felfeszítéséről, feltöréséről számolt be, ... bizottsági tag erre a körülményre nem emlékezett, azt elképzelhetőnek tartotta, hogy ajtót be kellett feszíteni. ... bizottsági tag számára is az ajtó betörésének a ténye rémlett, arra nem emlékezett, hogy volt-e nyitott ajtó. ... - szintén bizottsági tag volt - pedig éppen nyitva lévő ajtókra emlékezett, olyan körülményre viszont nem, hogy ajtót fel kellett volna feszíteni.

Az ítélet tábla a tényállást a következők szerint tartja szükséges kiegészíteni és helyesbíteni - minthogy az részben hiányos és ellentétes az iratok tartalmával (Be. 351. § (2) bekezdés b/, c/ pontok) - az iratok alapján, valamint a másodfokon felvett bizonyítás eredményeként a Be. 352. §-a (1) bekezdésének a/ pontja alapján:

A vádlottak a prэшázban közelebből pontosan meg nem állapítható időpontokban helyeztek el vegyi anyagokat, felszerelést, amelynek rendeltetéséről és céljáról II.rendű vádlott nem tudott.

III. tényállás: A lőfegyvernek minősülő „tollpisztolyokat” és lőszerket I.rendű vádlott rejtette el közelebből meg nem állapítható időpontban.

Mellőzi annak feltüntetését, hogy II.rendű vádlott lőfegyver és lőszer tartásához szükséges hatósági engedéllyel nem rendelkezett.

IV. tényállás: A tűzfegyvert I.rendű vádlott a lefoglalást megelőzően röviddel vásárolta.

V. tényállás: A csekély mennyiségű kábítószer I.rendű vádlott saját fogyasztás céljából tartotta a bérelt lakásban.

VI. tényállás: A kábítószernek minősülő anyagokat pontosan meg nem állapítható időpontban I.rendű vádlott állította elő.

II.rendű vádlott esetében a forgalomba hozatal céljából tartott kábítószer mennyisége meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak több mint 19-szerese, 1934 %-a.

Ekként a tényállás már mindenben megalapozott, a Be. 352. §-ának (2) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban irányadó.

A másodfokú eljárásban felvett bizonyítás eredménye - a tanúvallomásokban rejlő bizonytalanságok mellett - nem volt alkalmas arra, hogy cáfolja az elsőfokú bíróságnak az érintett cselekményekre vonatkozóan elfogadott bizonyítékait. I.rendű vádlott által előterjesztett védekezés, mely szerint az ...-on található ingatlanban lefoglalt lőfegyvereket az I. számú tanú (...-nak megnevezve) helyeztethette oda, egyrészt e vádlott részéről pusztán feltételezés, amelyre a megfogalmazás is utal, másrészt ilyen körülményre vonatkozóan nem lehetett további megalapozott következtetést levonni. Az ingatlanba történő bemenetel körülményeire vonatkozó egymással szembenálló állítások sem vezethettek a I.rendű vádlott által levont, s ténybeli alapot nélkülöző következtetéséhez.

A helyszíni szemléről készült videofelvétel megtekintése során kétségtelenül tetten érhetőek voltak olyan jelek és nyomok, amelyek arra utaltak, hogy valamennyi lefoglalt tárgy nem feltétlenül azonos időpontban kerülhetett a helyszínre. Ez a körülmény érzékelhető volt a fényképfelvételeken is. Annak viszont nem volt nyoma, hogy a helyszínen, ideértve a lefoglalással érintett helyiségeket is, az eljárási cselekmény elvégzését megelőző időben bárki járt volna. Ennek tényét a helyszíni szemle jegyzőkönyv rögzíti is, mely szerint: „Maga az ingatlan füves, láthatóan gondozatlan, több hónapja nem járt itt senki a letaposott fű hiányában erre lehet következtetni.” Ennek a körülménynek a

megerősítéséhez nyújt konkrét támpontot az, hogy a vádlottak előzetes letartóztatása és a helyszíni szemle között is egy hónapnál hosszabb idő telt el.

A büntetés-végrehajtási intézetben volt tanúk - I., II., III. számú - vallomásuk szerint kizárólag I.rendű vádlottól szereztek információkat az ostorosi ingatlanról, valamint az ott tárolt dolgokról. I.rendű vádlott maga sem vitatta, hogy erről beszélt az I. számú tanúval, többször is említette, hogy ...-t ...-inak adta, akit a könnyebb tájékozódás érdekében egy általa készített rajzzal látott el.

Az I. számú tanú a már legelső nyomozati vallomásában (317.-323. lapszám), s a később megtett vallomásában úgyszintén kábítószer mellett lőfegyverek tárolásáról tett említést az ...-i ingatlanlall kapcsolatban. Ilyen tartalmú ismerettel szolgált a II. és a III. számú tanúk vallomása is. Valamennyien az információk birtokába I.rendű vádlottól szerzett értesülés révén jutottak hozzá a büntetés-végrehajtási intézet biztosította lehetőség kihasználásával.

Az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyítékokat a másodfokú eljárásban felvett bizonyítás eredménye nem ingatta meg, nem nyert alátámasztást I.rendű vádlottnak az a védekezése, hogy ...-on a lőfegyvereket ... rejthette el, ezáltal a már figyelembe vett és értékelt bizonyítékok nem váltak megcáfolhatóvá. A börtön-társak - I., II. és III. számú tanúk - fokozott körütekintéssel vizsgált vallomását el kellett fogadnia az elsőfokú bíróságnak, akiknek I.rendű vádlott fegyverek, pisztolyok tárolását is említette azon az ingatlanon, amely a nyomozó hatóság látókörébe az előzetes letartóztatás elrendelését követően került.

Nem kétséges, hogy az ...-i ingatlanban feltalált lőfegyvereket és lőszereket oda I.rendű vádlott helyezte el, illetőleg tartotta a bűncselekmény felderítését jelentő lefoglalásig. E körben - minthogy állapot bűncselekmény valósult meg - nincs jelentősége az elhelyezés időpontjának, minthogy erre a tényre vonatkozóan konkrét adatok nem voltak feltárhatók. Az csupán megjegyzendő, hogy erre nézve eltérő tényállás megállapíthatósága esetén sem nyílt volna lehetőség felmentő rendelkezés meghozatalára, ugyanis a tényállás IV. pontjában írtak - szintén lőfegyverre történő elkövetés a tárgya - a megalapozottan elfogadott szakértői véleményen alapulnak. Másrészt a vádlotti védekezés vizsgálata körében olyan bizonyíték nem állt rendelkezésre, amely azt alátámasztotta, vagy megerősítette volna. A tévedéssel kapcsolatosan már maga I.rendű vádlott is változtatott az álláspontján, mely szerint összekeverhette a Flóbert és a gáz-, riasztófegyverek tartására vonatkozó jogi szabályozást. Ez a körülmény pedig - mint ahogyan a jogban való tévedés - nem vezethet a büntetőjogi felelősségre vonás alóli mentesüléshez.

Kifogás érte I.rendű vádlott és a védője részéről a ...-i illetőségű tanúk által igazolt körülmények tényállásban történő rögzítését, álláspontjuk szerint ez nem volt vád tárgyává téve. Az e körben előadottak nem oszthatók, minthogy a 2007. áprilisi cselekvőség, mely a további, kábítószerrel összefüggő konkrét tényállások részét képezi, vád tárgyává volt téve (vádirat: 3. oldal 4. bekezdés), nevezetesen az, hogy négy személynek fogyasztásra, illetőleg továbbértékesítésre kábítószerrel ajánlott. A kihallgatott tanúk mindegyike terhelő vallomást tett, amelyet az elsőfokú bíróság elfogadott, megindokolva azt, hogy miért a tanúvallomásokat tekintette a tényállás alapjául szolgálónak a vádlotti védekezéssel szemben. A négy személy közül külön kiemelendő ..., minthogy vele szemben I.rendű

vádlott a tanúkenti kihallgatása időpontját (2007. november 27.) megelőzően büntető feljelentést tett. Ennek a körülménynek az elsőfokú bíróság sem tulajdonított olyan jelentőséget, mely a vallomása hitelességét befolyásolta volna. Ezzel egyet kell érteni arra is figyelemmel, hogy I.rendű vádlott jóval később, már a másodfokú eljárásban hivatkozott arra, hogy ... bűnösségét megállapította a bíróság és elítélte. Ezen túl rajta kívül további három személy vallomása is tartalmazott kábítószerre vonatkozó ajánlatot. Az elsőfokú ítélet 26. oldalának utolsó bekezdése második mondata azonban mellőzendő, mivel okot ad félreértésre. Az tűnik ki ebből, hogy jobban tisztában kell lenni a hamis tanúzás büntetőjogi következményeivel annak, aki büntetett előéletű, ezért önmagában éppen ez okból szavahihetőnek kell tekinteni.

Az előzőekben hivatkozott négy tanú aggálymentes vallomása alapján csak azt lehetett kétséget kizáróan megállapítani, hogy I.rendű vádlott kábítószerrel kínált fogyasztásra és továbbértékesítésre. Arra nézve azonban nem volt bizonyíték, hogy ténylegesen valóban kábítószerrel kínált volna, hiszen a tanúk által említett anyagnak a lefoglalása és a bevizsgálása nem történt meg, de részükről a fogyasztás sem merült fel. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat ennek megfelelően értelmezte, figyelemmel a Be. 4. §-ának (2) bekezdésére.

I.rendű vádlott a 2007. május 18-i rendőri intézkedést megelőzően egy kilogramm kokainnal rendelkezett, amelynek nem csak a származására, de az azzal kapcsolatos célját illetően is különböző előadásokat tett szóban és írásban is. A kábítószer megszerzése, tartása, az országba behozatala - olyan vallomása volt, hogy azt ...-ból hozta - is bűncselekmény, s a mennyiségre tekintettel 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztés büntetéssel büntetendő (Btk. 282. § (1) és (2) bekezdés b/ pont). Ettől eltérő, s forgalmazói típusú elkövetői magatartás megállapítását indokolta és tette szükségessé az a körülmény, amelyre az előzőekben történt utalás: a kábítószernek fogyasztási és továbbértékesítési céllal történő ajánlása. Erre kell következtetni már önmagában a kábítószer mennyiségéből is (1/2007. BJE számú jogegységi határozat indokolás III/2/a, 3/a/pontok). További, ebbe az irányba mutató körülményt tükröz az a nem vitatott tény, hogy a saját fogyasztás céljából birtokolt kábítószerrel a bérelt lakásban tartotta - V. tényállás -.

III.rendű vádlott vallomása úgyszintén a forgalomba hozatali szándékról szól, nevezetesen amelyet az elsőfokú ítélet a 31. oldalon a 3. bekezdésben idéz: „Talált vevőt az anyagra, és félt attól, hogy elveszik a szatyrot anélkül, hogy kifizetnék.”.

Az ítélet tábla a bizonyítás továbbfejlesztését abba az irányba szükségtelennek tartotta, hogy I.rendű vádlott telefonjának híváslistája, valamint a 2007. május 18-i, titkos információgyűjtés eredményeként keletkezett, s azon nem szereplő két telefonbeszélgetés közötti eltérést is vizsgálja. Annak sem volt relevanciája, hogy a ... telefonszámnak ki volt az előfizetője, így az ebbe az irányba a védő által előterjesztett bizonyítási indítványnak, akár csak I.rendű vádlottnak a ... kihallgatására vonatkozó indítványának sem. Az első fokú bíróság már indokát adta az ilyen irányú álláspontjának - 57. oldal 2. bekezdés -. ... - abban az időben rendőr százados - ügyre vonatkozó ismeretére két jelentés áll rendelkezésre 2007. május 18-ai keltezéssel, melyek a nyomozati iratok 163. és 165. lapszáma alatt találhatók.

A Be. 178. §-ának (2) bekezdése a nyomozó hatóság egyéb adatszerző tevékenysége között nevesíti a fedett nyomozói tevékenységet. A nyomozó hatóság az ügyész engedélyével a nyomozó hatóság olyan tagját is igénybe veheti, aki e minőségét leplezi (fedett nyomozó). Ilyen adatszerző tevékenységre vonatkozóan - I.rendű vádlottnak és a védőjének a hivatkozásával szemben - nem utalnak sem körülmények, sem tények. Csupán az I. számú tanú - I.rendű vádlottól származó információja - számolt be arról, hogy amikor elfogták a vádlottakat, éppen 1 kg kokaint próbáltak eladni, s pont egy rendőrnek. Nem mondható az, hogy I.rendű vádlott esetében a kábítószerrel összefüggésben elkövetett bűncselekményeket, közöttük elsősorban az I. tényállási pontban írtakat, fedett nyomozó, vagy akár rendőr provokálta volna ki. E vádlott bűncselekmény törvényi tényállását már korábban, a kábítószer megszerzésével, tartásával, az országba történő behozatalával megvalósította, ahogyan erre az előzőekben már történt hivatkozás. Az ismétléssel csupán hangsúlyt kap az, hogy a forgalmazói típusú elkövetői magatartás - az erre irányuló szándék a vádlottban már a rendőri intézkedést megelőzően kialakult - több körülmény folytán bizonyítást nyert. Mindebből következik, hogy egyáltalán nincs jelentősége annak a I.rendű vádlott által hivatkozott körülménynek, hogy rendőr akarta megvásárolni a kokaint.

I.rendű vádlott más irányú, a DEA-val való kapcsolatát folyamatosan hangsúlyozó védekezésének sincs relevanciája. E vádlott maga is utalt arra, hogy a DEA őt a lebukás miatt nem vállalná, s az általa szükségesnek tartott telefonbeszélgetésnek a hangsúlyából lehetett és kellett volna következtetést levonni. A bizonyításnak ez a módja, illetőleg eszköze szubjektív voltára is figyelemmel egyrészt nem alkalmas I.rendű vádlott állításának igazolására, másrészt nem is illeszthető a Be. 76. §-ának (1) bekezdésébe felsorolt bizonyítási eszközök közé. E törvényhely szerint a bizonyítás eszközei a tanúvallomás, a szakvélemény, a tárgyi bizonyítási eszköz, az okirat és a terhelt vallomása.

A kábítószerre elkövetett bűncselekmény törvényi tényállásának formai megvalósítását bár I.rendű vádlott nem vitatta, azonban álláspontja szerint a cselekmény nem bűncselekmény, ezért nem büntethető, mert hiányzik a társadalomra veszélyesség, nincs sértett sem.

Az ítélet tábla arra mutat rá, hogy I.rendű vádlott a tettét nem a magyar hatóságok tudtával és megbízása alapján követte el, ezért a büntetőjogi következményekkel - a drogbárók lebuktatása nagy összegű jutalom reményében, illetőleg a kábítószer fogyasztás felszámolása, de bármi más cél vezérelte is - számolnia kellett.

A Btk. 10. §-ának (2) bekezdése értelmében társadalomra veszélyes cselekmény az a tevékenység vagy mulasztás, amely a Magyar Köztársaság állami, társadalmi vagy gazdasági rendjét, az állampolgárok személyét vagy jogait sérti vagy veszélyezteti. A visszaélés kábítószerrel - bármilyen elkövetői magatartást tekintve - az állampolgárok egészségének sérthetlenségéhez, a közegészséghez fűződő társadalmi érdeket - amely a közbiztonság része - sérti. A kábítószer előállításához használt anyaggal visszaélés társadalomra veszélyességét az illegális kábítószer-termesztés, előállítás visszaszorításához fűződő társadalmi érdek is jelenti.

Ekként a társadalomra veszélyesség hiánya fel sem merülhet, de az sem hagyható figyelmen kívül, hogy az 1 kg kokain forgalomba hozatalának bekövetkezése esetén annak a további útja és sorsa már nem követhető a vádlott részéről.

I.rendű vádlott azt nem vitatta, hogy az ostorosi ingatlanra a lefoglalással érintett eszközöket, anyagokat ő szállította oda a külföldre történő kiutazása előtt és a 2007. évi Magyarországra való visszautazását követően. Az ezzel összefüggésben előterjesztett védekezését az elsőfokú bíróság vizsgálta. E körben az írásban előterjesztett szakértői véleményt, valamint az azt készítő igazságügyi vegyész-szakértő és eseti szakértő tárgyaláson tett megállapításait fogadta el, mert azok a bíróság számára aggálymentesnek, logikusnak bizonyultak. Az ítélőtábla is egyetért ezzel, a szakértői véleményen túl a vonatkozó jogszabályok miatt sem lehetett eredményes a védekezés.

II.rendű vádlott az eljárás során mindvégig tagadta a vád tárgyául szolgáló bűncselekmények elkövetését.

A 2008. május 18-i cselekménynél nem vitásan az 1 kg kokain a rendőri intézkedés eredményeként II.rendű vádlott ruházatából került elő. A rendelkezésre álló bizonyítékokat az elsőfokú bíróság lemérlegelte, a tényállás megalapozott - megalapozatlansági okok egyike sem merült fel -, ennek folytán a felülmérlegelés tilalmazott.

A tárgyi bizonyítékul szolgáló kokainmennyiség mellett az I., II. és III. számú tanúk III.rendű vádlott cselekvőségén túl azokra a körülményekre nézve is információval rendelkeztek, amelyekből e vádlott tudattartalmára lehetett következtetni. Az kétségtelen, hogy I.rendű vádlott soha nem vallott terhelően a vádlott-társára, ám az előbb említett tanúk ismeretei éppen őtől származóak. Az I. számú tanú II.rendű vádlottat, mint segítőt említette, aki segít I. r. vádlottnak értékesíteni, együtt csinálják „ezt a dolgot”. A II. számú tanú vallomásában nevet nem mondva, de azt tudta meg, hogy a bűntárs kokain értékesítésében működött közre. A III. számú tanú szintén arról vallott, hogy akivel elfogták I.r. vádlottat, az is benne volt a kábítószer üzletben. Még arról is beszélt, hogy I.r.vádlott azért nem vallotta azt, hogy a társának tudomása lett volna a részére átadott csomag tartalmáról, mert mihamarabb ki akart menni a börtönből.

Az elsőfokú bíróság meggyőző indokát adta annak, hogy miért a tanúk vallomását fogadta el. Az e körben írtakkal kapcsolatban azonban szükséges arra utalni, hogy a 33. oldalon a 3. bekezdés első mondatának megfogalmazása nem szolgálhat bizonyítékul. Nem vonható le semmilyen irányban következtetés abból, hogy a vádlott nem sérelmezte a helyszínen a rendőri intézkedést, sőt az őrizetbe vétele ellen sem tiltakozott, minthogy az kézenfekvő lett volna.

Az ingatlan-nyilvántartási adatok szerint a II.rendű vádlott tulajdonát képező ...-i ingatlanban lefoglalt kábítószer előállításához szükséges anyagok, lőfegyverek tekintetében (II., III. és VI. tényállás) az elsőfokú ítélet megállapítása szerint a vegyi anyagok elhelyezése a vádlottak részéről a I.rendű vádlott hazaérkezését követő időben történt (10. oldal 6. bekezdés). A hazaérkezés 2007. márciusa (10. oldal 5. bekezdés). A II., II. és VI. tényállási pontokban pedig a 2007. június 25-i szemle eredményét rögzíti.

Az iratok tartalma és az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyítékok alapján, valamint a másodfokú eljárásban felvett bizonyítás eredményére figyelemmel vált szükségessé a tényállás már írtak szerinti helyesbítése és kiegészítése.

I.rendű vádlott a kémiai anyagok és laboreszközök, felszerelések ingatlanra történő szállítását elismerte, annak idejét azonban a külföldre utazását megelőző időre tette. Olyan tartalmú vallomást is tett, hogy 2007. évben csak acetont vitt ...-ra.

Az eljárásnak sem a nyomozati, sem az elsőfokú bírósági szakában nem került ez a körülmény tisztázásra. A fényképfelvételek ugyan rendelkezésre álltak, de a helyszíni szemlén készült videofelvétel csak a másodfokú eljárásban lett a bizonyítás anyagává téve. A nem egy ízben történő megtekintés alapján nem volt kétséges, hogy valamennyi anyag, eszköz nem egy időpontban nyert odaszállítást és azt követően ott tárolást, de közelebbi időpontra nem lehetett megállapítást tenni.

Az nem volt kétséges, hogy az ingatlanban II.rendű vádlott többször megfordult, I.rendű vádlott társaságában is. A tárolt anyagok, eszközök céljára, rendeltetésére vonatkozó ismereteire levont következtetést illetően egyrészt a vádlottak vallomásai állnak rendelkezésre, másrészt az I., II., III. számú tanúk vallomásai. Az utóbbi vallomások eredője és alapja I.rendű vádlott elmondása, amelyről az elsőfokú ítélet a 37. és a 38. oldalon ad számot. Mindezek a vallomások valóban tesznek említést általánosságban III.rendű vádlottnak tulajdonított szerepről, de egyéb olyan körülményről is, amely utóbb nem bizonyult valósnak. Így például a ...-ból hozott kokain vegyi eljárás útján való visszaalakítása, földbe elásott, nagy mennyiségű kokain, kokain szövetből kivonása. Ezzel összefüggésben azt is megjegyzi, hogy I.rendű vádlott - akitől a tanúk információja származik - túlzásokra hajlamos előadása a bíróság részére tetten érhető volt.

Az elsőfokú bíróság indokolásában írtakra - a vádlottak 2007-ben elfogásukat közvetlenül megelőzően vitték oda a prekurzorokat, állítottak elő kábítószer - semmilyen bizonyíték nem merült fel, de olyan tények sem, amelyekből ebbe az irányba lehetett volna következtetést levonni. A 39. oldal utolsó bekezdésében az ingatlan felvetődött adásvételével kapcsolatos fejtegetés is csupán feltételezés. Az elsőfokú bíróság egyetlen érvet fogalmazott meg, azt, hogy a lefoglalt anyagok, eszközök, lőfegyverek mindkét vádlotthoz kötődő ingatlanból kerültek elő, mindkettejük személyével kapcsolatba hozhatók. Ez a megállapítás nem kétséges, akárcsak az sem, hogy ott többször megfordult II.rendű vádlott, sőt különböző munkákat is végzett. Arra vonatkozóan azonban, hogy ott kábítószer labor van, a tárolt anyagok kábítószer előállításához szükségesek, továbbá lőfegyver-alkatrészek is találhatók, s mindezek ismeretében és tudatában volt II.rendű vádlott, kétséget kizáróan nem nyert bizonyítást. Ezen túl a tényekből ilyen irányban további ténybeli következtetés sem volt levonható. Ezért az indokolásnak az ezzel ellentétes megállapításait megfelelően helyesbíteni volt szükséges.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló vallomások lényegét ugyan beépíti az ítéletébe, azonban azokkal az indokokkal és okfejtéssel adós maradt, hogy hogyan jutott el az általa levont következtetésig. Feltételezésen alapul az a következtetés is, hogy II.rendű vádlottnak egyetlen oka lehetett, hogy a nyomozó hatóságot nem akarta tájékoztatni az ingatlanról. Abból a célból történhetett, hogy tudott az ott tárolt ítéleti tényállásban szerepeltetett dolgokról. Ezt mellőzi az ítéletábra.

Összegzésként tehát az ítéletábra álláspontja szerint II.rendű vádlott vádlott tekintetében arra nézve nem merült fel konkrét bizonyíték, hogy a kábítószer előállításához használt

anyaggal visszaélés büntettének törvényi tényállásába illő magatartást fejtett volna ki, akárcsak a lőfegyverrel visszaélés büntettét illetően sem. Az utóbbi cselekményre nézve az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás - IV. pont - reá nézve nem is tartalmaz elkövetői magatartást. Arra nézve nem volt egyértelmű következtetés levonható - ilyenről az elsőfokú bíróság sem szólt -, hogy olyan tények tudatában lett volna, mely szerint a nem vitásan az ingatlan-nyilvántartásban az ő nevére bejegyzett ingatlanban milyen dolgokat tárolt a vádlott-társa. Azaz sem a tények, sem a tényekből levonható következtetések, továbbá a körülmények sem cáfolták meg azon következtetés védekezését, mely szerint nem volt tudomása sem a lőfegyverekről, lőszerokról, továbbá a kábítószer előállításához használt anyagokról.

Az ítélet tábla ezért II.rendű vádlottat az 1 rb. társtettesként elkövetett kábítószer előállításához használt anyaggal visszaélés büntette (Btk. 283/A. § (1) bekezdés) és az 1 rb. társtettesként elkövetett lőfegyverrel visszaélés büntette (Btk. 263/A. § (1) bekezdés a/ pont) miatt emelt vád alól a Be. 6. §-a (3) bekezdésének b/ pontjának II. fordulatában írt okból a Be. 331. §-ának (1) bekezdése alapján felmentette. Kétséget kizáró módon nem volt megállapítható az, hogy az előbbi bűncselekmények elkövetésében részt vett volna.

I.rendű vádlott bűnösségére levont következtetés okszerű, a vádlott-társsal szembeni felmentő rendelkezés következménye a társtettesesség mellőzése a kábítószer előállításához használt anyaggal visszaélés büntetténél. Ugyanakkor a lőfegyverrel visszaélés büntettét lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntettének minősíti. E vádlott ugyanis nem csak a lőfegyver, hanem a lőszer megszerzésére és tartására vonatkozó szabályokat is megszegte, hiszen azok egyikére sem rendelkezett a szükséges engedéllyel.

A feltárt bűnösségi körülmények közül II.rendű vádlottnál a kettőnél több halmazatra utalás mellőzendő. Mindkét vádlott tekintetében enyhítő körülmény a további időmúlás, hiszen az elsőfokú ítélet kihirdetése óta is már másfél év telt el, míg az utolsó bűncselekmény elkövetése óta is tetemes az időmúlás, csaknem négy és fél év. Ez a további időmúlás, a vádlottak büntetlen előélete, a legsúlyosabb bűncselekmény kísérleti szakban maradása és nem utolsó sorban II.rendű vádlott részbeni felmentése a büntetések enyhítését tették szükségessé. Az ítélet tábla I.rendű vádlott fegyház-büntetését 7 év 6 hónapra, míg II.rendű vádlottét 5 évre enyhítette. E büntetési tartamok szükségesek a büntetési célok eléréséhez, igazodnak a bűncselekmények valós tárgyi súlyához, továbbá tükrözik a belső arányosság követelményét is.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összege pontatlanul került megállapításra, ezért az helyesbítenni kellett. II.rendű vádlott a részbeni felmentő rendelkezések következményeként az e cselekményeket érintő bűnügyi költség megfizetése alól mentesült, azt teljes egészében I.rendű vádlott köteles megfizetni. A Be. 338. §-ának (2) bekezdése alapján csak azzal a cselekménnyel, illetőleg a tényállásnak azzal a részével kapcsolatban felmerült bűnügyi költség viselésére volt kötelezhető, amelyre a bűnössége és a büntetőjogi felelőssége megállapításra került.

Az enyhítésre irányuló fellebbezések mindkét vádlott tekintetében eredményesek voltak, míg a felmentést célzóak részben II.rendű vádlottat érintően.

Az ítélet tábla a kifejtetteknek megfelelően az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. §-ának (1) bekezdése értelmében részben megváltoztatta, míg az ekként nem érintett részében a Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján helyben hagyta.

A vádlottak előzetes letartóztatásának a további beszámítása is a Btk. 99. §-án alapul.

A másodfokú eljárásban a I.rendű vádlott vonatkozásában felmerült bűnügyi költség megállapítása a Be. 381. §-ának (1) bekezdése alapján történt, s minthogy e vádlott fellebbezése az enyhítés irányában eredményes volt, az ítélet tábla akként rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

Az ügyész, II.rendű vádlott és a védője részére a fellebbezési jogot a Be. 386. §-a (1) bekezdésének c/ pontja, valamint a Be. 367/A. §-a biztosítja.

Végezetül szükséges volt rögzíteni I.rendű vádlott lakcímét.

Debrecen, 2011. évi október hó 25. napján

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Elek Margit sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja

Záradék:

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 6.B.525/2008/131. számú ítélete a másodfokú ítéletben írt változtatásokkal I.rendű vádlottal szemben jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2011. évi október hó 25. napján

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

Záradék:

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 6.B.525/2008/131. számú ítélete a másodfokú ítéletben írt változtatásokkal III.rendű vádlott vonatkozásában is jogerőre emelkedett 2011. november 28. napján és végrehajtható.

Debrecen, 2011. évi november hó 30. napján

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül:

- kiadó -